

[Ministeren for offentlige arbejder]

Den store interesse, som hr. Alfred Hansen på sit partis vegne viser spørgsmålet om en forhøjelse af en række posttakster, må vel føre til, at jeg i denne omgang først knytter nogle bemærkninger til hr. Alfred Hansens sidste indlæg.

Jeg skal gerne betro hr. Alfred Hansen, at jeg har noteret mig, at hr. Alfred Hansen på sit partis vegne nu én gang mere har efterlyst forhøjelser af en række posttakster. Andre ordførere har været inde på det samme spørgsmål, men vel nok ikke med den samme vægt som hr. Alfred Hansen. Jeg har imidlertid noteret ønskerne om, at visse ordførere gerne ser, at jeg i den kommende tid udviser langt større interesse for en forhøjelse af posttaksterne. Det løfte vil jeg gerne give. Derudover skal jeg i hvert fald ikke for nærværende udtale mig nærmere om dette spørgsmål. For en ordens skyld bør jeg vel føje til, at jeg i min redegørelse til folketinget om postvæsenets forhold ikke har beskæftiget mig med spørgsmålet om en forhøjelse af posttaksterne, som nu hr. Alfred Hansen og også andre ordførere har gjort det her i dag.

Hr. Alfred Hansen stillede mig det spørgsmål, om der ligger en særlig instruks for dem af postvæsenets landpostbude og andre medarbejdere, der er inddraget i det forsøg, der er iværksat i Skjern og i Glamsbjerg på baggrund af en aftale mellem post- og telegrafvæsenet og socialstyrelsen. Hvorvidt der ligger en egentlig instruks, er jeg ikke i stand til at give noget endeligt svar på i dag, men jeg forstod på hr. Alfred Hansen, at der var ønske om at blive nærmere orienteret om dette forsøg i tingets udvalg om offentlige arbejder, og dette ønske vil blive tilgodeset.

Så må jeg sige til hr. Glensgård, at jeg er meget forsigtig med at svare på tænkte spørgsmål, ikke mindst fra tingets talerstol. Det mener jeg i øvrigt man gør klogt i at være. Når hr. Glensgård her i dag stiller mig det direkte spørgsmål, om jeg er i stand til eller har i sinde i løbet af ganske kort tid her i folketinget at fremlægge en investeringsplan for post- og telegrafvæsenet, rækkende fra 1981 til og med dette århundredes udgang, så må jeg svare, at jeg ikke i dag er indstillet på at fremlægge en sådan investeringsplan. De tilstedeværende medlemmer af tinget, bortset fra lige hr. Glensgård og måske også hr. Kurt Hansen, ville vel nok også finde et bekræftende svar på et sådant spørgsmål alde-

les uforsvarligt. Men der er da ingen tvivl om, at både jeg og post- og telegrafvæsenets ledelse i høj grad har en forpligtelse til at være opmærksom på den side af sagen.

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at de skiftende ministre for offentlige arbejder – for det får vel også en ende for mig en skønne dag – og post- og telegrafvæsenets øverste ledelse nok med henblik på fremtiden må gøre en ekstra indsats for at få et bedre overblik over de påkrævede investeringer inden for post- og telegrafvæsenet. Den tilkendegivelse vil jeg gerne samtidig give med på vejen.

Hr. Glensgård efterlyste en faktisk oplysning vedrørende de ting, der i redegørelsen siges om postgiroen. Det detaljerede svar, som hr. Glensgård gerne vil have, er jeg ikke i stand til at give her i dag, men jeg skal senere vende tilbage dertil, hvis der er ønske derom.

Når hr. Glensgård ønsker oplyst meget præcist, hvor mange tjenestemænd der skal nyansættes i de næste fem år, ja, så er jeg altså heller ikke i stand til i dag at give det præcise svar, som hr. Glensgård ønsker. Mange forhold spiller her ind, som jeg må tage i betragtning, når jeg bliver stillet over for dette problem.

Hr. Bollmann vendte igen tilbage til Skjern-Glamsbjerg-forsøget. Skjern-Glamsbjerg-forsøget går ud på, at man gerne vil have nærmere belyst, hvilke værdier der ligger i, at landpostbudet har en nærmere kontakt med ældre og enligt stillede medborgere i de pågældende områder, også på de dage, hvor der ikke er post til de pågældende. Jeg synes nok, at et og andet i høj grad taler for, at der her er taget en opgave op, som også vi andre må vise interesse.

Hr. Kurt Hansen omtalte på ny flere konkrete sager fra post- og telegrafvæsenets område – hvis der i øvrigt kan tales om konkrete sager i den sammenhæng. Det er jeg ikke i stand til at afgøre, men min forsigtighed forbyder mig i hvert fald at udtale mig om konkrete sager, der alene er belyst af hr. Kurt Hansen. Skal jeg tage stilling til konkrete sager af den art, der her er tale om, og som er rejst af hr. Kurt Hansen, vil jeg personlig i hvert fald sætte pris på at få sagerne belyst fra anden side, inden jeg selv tager stilling dertil.